

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 73.827 van 25 mei 1998
in de zaak A. 77.565/IX-1018.**

In zake : Filip MILLECAM,
die woonplaats kiest bij
Advocaat R. MICHOLT,
kantoor houdende te BRUGGE,
Maria van Bourgondiëlaan 7B

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat op 17 februari
1998 namens Filip MILLECAM werd ingediend door zijn
raadsman R. MICHOLT, advocaat te Brugge, om de schorsing
te vorderen van de tenuitvoerlegging van :

"de beslissing dd. 17.12.1997 van het Algemeen
Commando van de Rijkswacht (Algemene Directie van het
Personeelsbeheer, uitgiftenummer DPB/ALVL/1829) voor
zover er beslist werd dat verzoekende partij niet
meer zal kunnen heropgenomen worden als lid van het
beroepspersoneel van het operationeel korps van de
rijkswacht binnen de vier jaar ingaande op 1 januari
1998, datum van de aanvang van zijn definitief
verlof";

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de
artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste
Auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 28 april 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 mei 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat R. MICHOLT, die verschijnt voor verzoeker, en van Luitenant J. STEVENS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 4 november 1997 doet verzoeker, eerste wachtmeester bij de rijkswacht, een aanvraag tot het bekomen van een definitieve ambtsontheffing door aangenomen ontslag, in aansluiting op de toegestane tijdelijke ambtsontheffing door non-activiteit wegens persoonlijke aangelegenheden, met ingang van 1 januari 1998. Hij wenst zijn kansen op heropneming te behouden.

1.2. Op 18 november 1997 zendt adjudant DE KOKER van de brigade Brugge een negatief advies aan de directeur personeel en logistiek van het district Brugge

met betrekking tot een eventuele heropneming van verzoeker in het korps.

1.3. De directeur personeel en logistiek van het district Brugge adviseert gunstig met betrekking tot de aanvraag tot ambtsontheffing van verzoeker, doch ongunstig met betrekking tot de mogelijkheid tot heropneming omdat de wijze van dienen van verzoeker onbevredigend is.

1.4. Op 3 december 1997 wenst verzoeker, niet-tegenstaande het ongunstig advies met betrekking tot zijn verzoek tot eventuele heropneming, zijn aanvraag tot definitieve ambtsontheffing te handhaven.

1.5. Op 17 december 1997 ondertekent kolonel-jurist DUCHATELET, directeur-generaal van de Algemene Directie van het Personeelsbeheer, "bij delegatie van de Heer Minister van Binnenlandse Zaken", de volgende nota gericht aan de commandant van het district Brugge met betrekking tot de definitieve ambtsontheffing door aangenomen ontslag van verzoeker :

"...

1. Het door LWM MILLECAM aangeboden ontslag wordt met toepassing van de bepalingen van Art. 30-2° en 31 van de wet in Ref 1. betreffende het statuut van het personeel van het operationeel korps van de rijkswacht aangenomen.
De definitieve ambtsontheffing heeft uitwerking op 01-01-1998.
2. Ermee rekening houdend dat LWM MILLECAM de wens heeft uitgedrukt zijn kansen te bewaren op een eventuele heropneming;
gelet evenwel op het door de directeur van het personeel en de logistiek van het Dist BRUGGE in deze uitgebrachte ongunstige advies omtrent de vraag van LWM MILLECAM om zijn kansen te bewaren op een eventuele heropneming;
dat betrokkene kennis heeft genomen van voornoemd advies;
aangezien hij na een verweerschrift te hebben ingediend, heeft verklaard niettegenstaande het ongunstige advies zijn aanvraag alsnog te behouden;

sluit de CGd zich aan bij het door de directeur van het personeel en de logistiek in deze uitgebrachte advies, en beslist hij overeenkomstig artikel 3 van het koninklijk besluit houdende vaststelling van de voorwaarden voor heropneming als lid van het beroepspersoneel van het operationeel korps van de rijkswacht, dat de wijze van dienen van LWM MILLECAM geen voldoening heeft geschonken.

3. Bijgevolg zal LWM MILLECAM :
 - op dezelfde datum met definitief verlof worden geplaatst;
 - niet kunnen worden heropgenomen als lid van het beroepspersoneel van het operationeel korps van de rijkswacht.
4. LWM MILLECAM zal drie exemplaren van deze nota dateren en ondertekenen voor "Gezien en ontvangen één exemplaar" :
 - het eerste is voor hem bestemd;
 - het tweede zal in zijn persoonlijk dossier worden geklasseerd;
 - het derde zal rechtstreeks worden overgezonden naar het Algemeen Commando - DGP/DPB/ALVL.
5. Deze beslissing zal administratief worden bevestigd in een volgend BP Gd.
6. Deze beslissing kan het voorwerp uitmaken van een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State. Dergelijk beroep moet bij die instantie worden ingesteld bij een per post aangetekend schrijven binnen de 60 dagen te rekenen vanaf de eerste dag volgend op de dag van kennisgeving van de beslissing. Dit beroep dient eveneens te beantwoorden aan de vormvoorschriften van het Besluit van de Regent van 23-08-1948 tot regeling van de rechtspleging voor de Afdeling administratie van de Raad van State".

Deze nota bevat de bestreden beslissing;

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden

akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende, wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat verzoeker het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hem berokkent als volgt omschrijft :

"Dat verzoeker overeenkomstig art. 55 van de Wet van 27 december 1973 betreffende het statuut van het personeel van het operationeel korps van de rijks-wacht, slechts gedurende vijf jaar de mogelijkheid tot heropname heeft.

Dat verzoeker reeds één jaar tijdelijke ambtsont-heffing heeft genoten, waardoor zijn aanvraag tot heropname binnen de 4 jaar na ingang van de gewraakte beslissing dient te gebeuren (nl. vóór 31 december 2001).

Dat verzoeker tegen de gewraakte beslissing een procedure ten gronde (annulatieberoep) heeft ingesteld.

Dat ingevolge overbelasting van de Raad wellicht te laat een arrest zal tussenkomen in een procedure ten gronde waardoor verzoeker definitief de mogelijkheid ontnomen zal worden om terug in het operationeel korps opgenomen te worden.

'Zeer algemeen kan men stellen dat er sprake is van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel wanneer een procedure ten gronde niet tot een nuttige oplossing van het geschil kan leiden, zodat een snelle jurisdictionele beslissing zich opdringt' (LANCKSWEERDT, E., Het administratief kort geding, Antwerpen, Kluwer, 1993, 92).

Dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel in casu dan ook aanwezig is";

2.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt :

"4.1. Vooreerst wenst de verwerende partij op te merken dat de verzoekende partij geen concrete uiteenzetting geeft van het beweerde MTHEN. Een vage uiteenzetting, zoals in casu, die elke nauwkeurigheid ontbeert, beantwoordt niet aan de vereisten van artikel 8, lid 2, 5° van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State (R.v.St.,

nr. 40.662, EFRON, 8 oktober 1992). Het is derhalve onmogelijk na te gaan of het nadeel dat verzoeker beweert te ondergaan al dan niet ernstig is (R.v.St., nr. 40.312, MERKEN, 15 september 1992; R.v.St., nr. 40.079, VAN DEN EYNDE, 10 augustus 1992). Bovendien verzuimt verzoeker aan te tonen waarom dit nadeel tevens een moeilijk te herstellen nadeel zou zijn dat alleen door de schorsing van de bestreden beslissing kan vermeden of goedgeemaakt worden. Hij verzuimt eveneens aan te tonen waarom dat nadeel niet zou kunnen worden goedgeemaakt door het rechtsherstel dat het annulatiearrest zal inhouden of dat ter uitvoering daarvan zal worden verleend (R.v.St., nr. 39.354, MODDERIE, 11 mei 1992).

4.2. Ten tweede merkt de verwerende partij op dat de verzoekende partij voorbij lijkt te gaan aan het feit dat de beslissing om aan verzoeker het voordeel te weigeren van een heropneming op zichzelf geen nadeel doet ontstaan. Artikel 3, lid twee van de G 24 bepaalt immers dat betrokkene na de kennisgeving van de beslissing betreffende de wijze van dienen zijn verzoek tot ontslag kan intrekken. Verzoeker heeft dit niet gedaan. Uit de bijlage 4 bij het model B van stuk 2 van het administratief dossier blijkt bovendien dat verzoeker na kennisname van het ongunstig advies van zijn eenheidscommandant zijn aanvraag tot definitieve ambtsontheffing wenste te handhaven. Indien er dan al een MTHEN nadeel zou zijn -quod non-, is dit niet te wijten aan de bestreden beslissing, maar aan het gedrag van verzoeker (R.v.St., nr. 52.605, N.V. Remo Milieubeheer, 30 maart 1995, R.v.St., nr. 49.456, THIERENS, 6 oktober 1994), zijnde de wens van verzoeker om het korps te verlaten. Er is niet voldaan aan de voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een MTHEN kan berokkenen wanneer de verzoeker niet aantoont dat het MTHEN dat hij ondergaat zijn oorzaak vindt in de tenuitvoerlegging van het aangevochten besluit, noch dat hij een nadeel lijdt dat ernstig en moeilijk te herstellen is, of geworden is, ten gevolge van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit (R.v.St., nr. 40.741, N.V. DE KWINTE, 15 oktober 1992).

4.3. Verder wijst de verzoekende partij op het feit dat ingevolge de overbelasting van de Raad van State een arrest ten gronde wellicht te laat zal tussenkomen (verzoekschrift, p.5, III, alinea 4).

De verwerende partij wenst hier op te merken dat dit onderdeel in rechte faalt, aangezien het MTHEN naar de bedoeling van de wetgever dient voort te vloeien uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing en niet uit de tijd die een annulatieprocedure in beslag neemt (R.v.St., nr. 72.054, RUTTENS, 26 februari 1998 en R.v.St., nr. 49.456, THIERENS, 6 oktober 1994).

4.4. In de marge dient nog te worden opgemerkt dat de tijdelijke ambtsontheffing die verzoeker reeds heeft genoten, geen invloed heeft op de termijn van 5 jaar waarover verzoeker krachtens artikel 55, lid 2, van de Wet van 27 december 1973 betreffende het statuut van het personeel van het operationeel korps van de rijkswacht beschikt om een verzoek in te dienen om opnieuw opgenomen te worden met de graad waarmee hij was bekleed. Wanneer de verzoekende partij stelt dat hij nog slechts over 4 jaar beschikt, faalt deze stelling in feite.

4.5. Het nadeel is bijgevolg niet ernstig, minstens niet moeilijk te herstellen in de zin van artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State";

2.3.1. Overwegende dat de verwerende partij terecht stelt dat verzoeker geen concrete uiteenzetting geeft van het beweerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat de uiteenzetting van verzoeker het niet mogelijk maakt na te gaan of het nadeel dat hij beweert te ondergaan al dan niet ernstig is; dat verzoeker verzuimt aan te tonen waarom dit nadeel tevens een moeilijk te herstellen nadeel zou zijn dat alleen door de schorsing van de bestreden beslissing kan vermeden of goedgemaakt worden;

2.3.2. Overwegende dat verzoeker eveneens verwijst naar de overbelasting van de Raad van State waardoor, naar zijn oordeel, een arrest ten gronde wellicht te laat zal tussenkomen; dat de verwerende partij in dit verband terecht antwoordt dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient voort te vloeien uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing en niet uit de tijd die een annulatieprocedure in beslag neemt;

2.3.3. Overwegende dat deze vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet voldaan is aan de tweede van de cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten, zodat de vordering tot schorsing dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftwintig mei 1900 achtennegentig, door :

de HH. A. BEIRLAEN, wnd. voorzitter, staatsraad,
M. MILOJKOWIC, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

A. BEIRLAEN.